

Les Enfants de Medjugorje 2022

www.enfantsdemedjugorje.fr E-mail : gospa.fr@gmail.com

Reiki, una oportunitat o una trampa?

L'any 2012 vaig entrevistar a Itàlia el famós professor Tarcisio Mezzetti sobre el Reiki. Per la importància i seriositat del tema, he decidit publicar alguns fragments d'aquesta entrevista i també testimonis personals. He mantingut la nostra simplicitat de la conversa perquè fos accessible per a tothom.

Vagi on vagi, em trobo amb gent que, per un motiu o un altre, pateix algún trastorn interior. La majoria ha practicat espiritualitats enganyoses que avui dia estan escombrant el món actual. Gràcies a Déu hi ha gent que, conscient d'aquestes trampes, ha estudiat aquests fenòmens i les seves conseqüències. El professor Tarcisio Mezzetti n'és un, per això el vaig anar a buscar a casa seva.

Tarcisio, que va morir el 2016, era un laic casat, pare i avi. Va estudiar química toxicològica a la Universitat de Perugia a Itàlia. També és conegut als Estats Units pels seus llibres. La seva vida va canviar radicalment l'any 1976, durant una trobada de pregària a Perugia amb germans cristians amb qui després van fundar la comunitat Magnificat (vegeu PS 1). Ja era un bon catòlic, però aquell dia va experimentar una profunda conversió del cor. Va rebre del Senyor un do preciós i molt poc comú: el discerniment dels esperits, és a dir, la capacitat d'identificar els mals esperits que turmenten una persona. Gràcies a aquest carisma, Tarcisio va poder desenvolupar una profunda compassió per tots aquells que pateixen turments interiors o malalties psíquiques i que sovint es veuen abandonats en les seves dificultats. Passava molt de temps amb aquestes persones, escoltant-les amb empatia i ajudant-les amb la seva pregària. Certament, no era un exorcista –aquesta missió està reservada als sacerdots,

però qualsevol creient que prega i dejuna pels seus germans pot obtenir bons fruits d'alliberament. Jesús ho va dir ben clar: "Aquest tipus de dimonis només es poden treure amb la pregària i el dejuni. (Mt 17,21). Però Tarcisio tenia una fe inquebrantable, perseverava tant en la pregària com en el dejuni, les dues armes essencials de la victòria.

Testimoni de tant de patiment entre els nostres contemporanis, es va dedicar a l'estudi de les diferents espiritualitats que ofereixen els mitjans de comunicació. Dia rere dia, les seves trobades li van permetre obtenir coneixements valuosos sobre aquestes realitats. Per tant, va poder ajudar milers de persones que havien caigut en el parany d'aquestes falses espiritualitats. Estimava profundament l'Església, a la qual va servir ardentment tota la vida.

Durant la nostra primera reunió, li vaig demanar que m'il·luminés sobre la realitat del Reiki, perquè em feien mil preguntes al respecte. De fet, havia escrit un article titulat "El Reiki és realment la gran llum divina? (Cahier n° 6; edició "Una voce grida"). No cal dir que la nostra entrevista va durar diverses hores.

Em va parlar dels perills del Reiki i vull compartir aquí part del que em va dir. El preocupava molt veure la velocitat amb què s'estava estenent aquesta pràctica a Occident. Em va dir: "El Reiki és extremadament perillós, perquè es presenta com un mitjà de curació gairebé miraculós. He conegut moltes persones que després de fer cursos de Reiki necessitaven l'exorcista per alliberar-se de les múltiples conseqüències d'aquesta pràctica. A llarg termini, podem observar en aquestes persones danys a l'equilibri psicosomàtic, vexacions, obsessions, malsons, insomni, paranoia, estats depressius, actes de desesperació, enduriment del cor, i poc a poc, un allunyament de l'Església catòlica.

Els orígens

Tarcisio: El Reiki va néixer amb Mikao Usui (1865 –1921), un japonès, que es presenta com un monjo catòlic. Un diumenge, un estudiant de medicina li va preguntar: «Tu creus que Jesús feia miracles. Com és que tu no en fas?". Usui es va veure profundament pertorbat per aquesta observació i va decidir estudiar aquest fenomen. Va anar a Amèrica i va estudiar tots els llibres que parlaven de Jesucrist, però no va entendre com Jesús feia les curacions. Així que va tornar a casa i va continuar la seva recerca. Aleshores un monjo budista li va mostrar un document molt antic que contenia informació sobre les curacions realitzades per Buda. Usui va agafar el document, va pujar a una "muntanya sagrada" i va dejunar. Va estar assegut a terra, immòbil, durant setmanes. Un dia va veure un raig de sol que li venia a sobre. No es va moure. El raig de sol el va colpejar al front i el va fer caure. En aquell moment va veure unes bombolles daurades que contenien els símbols que Buda utilitzava per fer les curacions. Va memoritzar aquells símbols, es va aixecar i va baixar la muntanya. Mentre baixava, es va ferir el peu en ensopegar amb una pedra. Es va agafar els peus amb les mans d'una manera especial i es va curar a l'instant. Després va continuar baixant. Pel camí va veure la casa d'un pagès davant de la qual hi havia un infant que s'estava morint. Usui es va acostar a la nena, va estendre les mans a sobre d'ella i la nena es va curar. Així va néixer el Reiki.

La seva difusió i els seus errors

Tarcisio : El mot Reiki significa la unió de la força universal (*rei*) amb la força personal (*ki*). Altrament dit, jo actuo perquè la força universal actua en mi. Els que es formen en la pràctica del Reiki esdevenen 'masters'. Hi ha dues o tres desviacions d'alguns masters que han desenvolupat aspectos diferents. Tanmateix, l'essencial és que existeixen tres nivells. Al primer nivell es rep un ensenyament, al segon nivell s'aprofundeix aquest ensenyament i al tercer nivell es diu clarament als seguidors que han rebut aquest poder de guarició perquè els **esperits** de la *mntanya sagrada* d'Usui han entrat a dins d'ells. En altres paraules, els esperits d'Usui es transmeten d'una persona a una altra fins als nostres dies. En algun moment declarem que el que rebem prové dels esperits. Ara bé, sabem que l'espiritisme no és admès per l'Església. Quan parlem de Reiki, caldria explicar bé aquesta veritat: actuo amb els esperits de la muntanya sagrada rebuts per Usui i, en cada iniciació, aquests esperits es transmeten a la persona iniciada. Llavors jo em pregunto: a un cristià que ha rebut el baptisme, li cal entrar en aquest món fet d'iniciacions? NO! Ja està "iniciat", doncs l'Esperit Sant és en ell!

Sor Emmanuel: Heus aquí la clau de tot! Són clarament esperits -en plural-, mentre que l'Esperit Sant és únic. Això explica la trampa! Permeteu-me que comparteixi aquí amb vosaltres un petit testimoni personal (vegeu, a YouTube, el vídeo "Tenia una cita a les 5 de la tarda!"). Recordo que d'adolescent, durant les sessions d'espiritisme que feia amb els meus amics al voltant d'una taula, cridàvem als esperits i no a l'Esperit Sant. Així, sense saber-ho, per desconeixement, vaig invocar els mals esperits: una activitat que gairebé em va costar la vida.

Tarcisio: Mai parlem d'aquestes coses. Un cristià que invoca els esperits creu realment que està ple de l'Esperit Sant? Si ens trobem en aquesta situació, és sobretot per la ignorància del poble cristià, que no ens importa molt. A través del Reiki es poden produir curacions, però són falses curacions. Els bruixots també fan curacions, però heu de saber que mai no són curacions reals. Normalment la gent pensa "estava malalt, he anat a veure el bruixot i ja no tinc cap mal", però, no, això és fals! Sant Tomàs d'Aquino deia que Satanàs fa el mal, però també sap fer coses extraordinàries per preparar un mal més gran.

Sr Emmanuel: Aquesta frase de Sant Tomàs és lluminosa. De fet, quan la curació es produeix després de la pràctica del Reiki, la persona que s'ha curat gairebé sempre està contenta. Però heu de saber que els esperits malignes mai donen regals. La malaltia no desapareix, sinó que es trasllada a una altra part del cos o de la psique, en la personalitat, en l'afectivitat, etc. Al principi, la gent està contenta d'haver estat "curada", però després es veu afectada per un mal més profund. Molts comencen a estar atrapats per la por, a patir ansietat o insomni; també pot passar que ja no suporten la pregrària o la mera idea de Déu.

Per exemple: algú es cura del mal de genoll mitjançant una sessió de Reiki, però més tard comença a patir migranyes. Després torna a anar al mestre de Reiki i, després d'un altre tractament molt car, es cura de les migranyes; però de sobte ja no aguanta la seva dona. Cada cop que sembla que es rep una sensació de benestar o alleujament, en realitat el mal augmenta i canvia, fins al punt que la persona es torna al·lèrgica a Déu.

En aquest sentit, m'agradaria compartir una experiència que vaig viure a l'extrem nord de Canadà amb la meva ajudant nord-americana Kim.

El maig de 2005 ens van rebre al bisbat durant 4 dies, i allà vaig conèixer una parella que treballava a la diòcesi de Mackenzie. En Bill, el marit, em va explicar que feia temps que patia mals de cap molt forts, però que estava content perquè acabava de rebre una curació fantàstica. Una dona que passava pel poble, que deia que tenia un do per a la curació, li havia ofert els seus serveis. Aquesta dona li havia practicat un ritual fet de gestos i fórmules. Després de la sessió, els mals de cap d'en Bill havien desaparegut. La seva dona Linda em va explicar: "Els mals de cap han desaparegut, sí, però ara té un herpes i està malament per dins". I en Bill em va confirmar: "He perdut la pau del cor". Em va dir que des d'aquell dia havia començat a discutir amb la seva dona, cosa que no havia passat mai abans.

Li vaig preguntar: "Però aquesta dona, qui és?" Em va dir que era una catòlica practicant molt agradable, que s'havia ofert a pregar per la seva salut. Aleshores li vaig preguntar al Bill si sabia com havia rebut aquest do. Em va dir que s'havia format en la pràctica del Reiki. Quan vaig sentir això, em vaig preocupar per ell i el vaig convidar a reflexionar: "A veure, Bill, si poguessis triar, preferiries retrobar la pau al cor i tornar a tenir mal de cap, o renunciar a la pau al cor i no patir més els teus mals de cap?" "Definitivament optaria per trobar la pau del cor, em va assegurar, sobretot perquè així també podria recuperar la meva bona relació amb la Linda. Fa anys que pateixo migranyes, però m'hi he acostumat, les ofereixo a Jesús per les seves intencions i estic disposat a continuar."

En Bill té un bon cor. Estima el Senyor i el seu únic desig és caminar amb Ell, escollint el bé. La seva resposta em va tocar. Aleshores li vaig dir: "Aquella dona que et va fer una sessió de Reiki potser era sincera, però el Reiki és una gran trampa: dóna cures falses i, al final, afecta molt la salut física i la moral de la persona. Et suggereixo que aquest vespre, abans d'anar a dormir, preguis perquè Déu t'il·lumini sobre el que realment has rebut. Per exemple, li podríes dir: "Senyor, si aquesta curació ve de tu, deixa-me-la, però ajuda'm a trobar la pau del cor. Si no ve de Tu i aquesta dona m'ha fet mal, llavors Jesús, si us plau, emporta't aquesta curació i retorna'm la pau del cor. Estic preparat per recuperar els meus mals de cap."

El Bill va acceptar el repte. L'endemà, a l'esmorzar, la Linda em va fer entendre amb un gest de complicitat, que hi havia novetats. Efectivament, en Bill em diu: "Aquest matí, quan m'he despertat, el mal de cap m'esperava com un vell company de viatge. Quina alegria! Immediatament he donat gràcies a Jesús, sobretot perquè he tornat a sentir pau al cor. Crec que a partir d'ara oferiré les meves migranyes a Jesús amb un fervor redoblat. »

Aquesta ofrena del Bill al Senyor ajudarà a moltes persones a curar-se de l'esclerocàrdia, és a dir, de l'artrosi del cor que impedeix que l'amor es desenvolupi en nosaltres.

Gràcies a aquesta experiència, el Bill es va "curar" de la seva excessiva ingenuïtat davant certs virus New Age que, oferint una aparença de curació, provoquen conseqüències catastròfiques per a l'ànima. Un any més tard, el Bill em va escriure que el regal de Jesús encara hi era: la creu de les migranyes s'havia transformat en un camí d'alegria.

Tarcisio: Gràcies per aquest testimoni preciós, germana! És important que la gent sàpiga què passa realment, perquè sovint, els que s'han "curat" mitjançant el Reiki també volen practicar el Reiki. Però això només és una il·lusió, perquè en comptes de curar-se, es posen a les mans de Satanàs. La curació no és només un procés físic com creiem. Què hi ha darrere? Per exemple: a Lourdes pot passar que un home amb la tibia trencada entri a l'aigua de la piscina i en surti amb la tibia soldada. El Reiki mai podria fer una cosa així! Aquest tipus de miracles passen per l'acció de Déu. Però a Satanàs li agrada imitar Déu i les seves obres. No pot fer aquestes coses, però, com que és un àngel, pot provocar efectes positius temporals i aparents que l'únic que fan és preparar un atac més fort.

Sr Emmanuel: estimats amics, hem tret a la llum el fet que les curacions de Reiki són només una trista il·lusió! Els esperits (plural) del mal no donen mai regals. He vist moltes persones patir de manera insuportable els efectes de la pràctica del Reiki.

Tarcisio, què li diries a una persona que es troba amb problemes, malaltia o fins i tot perseguida pel maligne després de posar la seva salut en mans d'un mestre de Reiki?

Tarcisio: Ho dic a tothom: per guarir primer cal tornar als sagraments, aquest és el camí! Hem de confessar bé els pecats comesos. Quan una persona es confessa, ha de complir tres condicions per rebre l'absolució: dir el pecat, tenir un gran pesar pel pecat comès i prendre la ferma resolució de no tornar a cometre aquest pecat. Per descomptat, no és immune a tornar a caure, però ha de prendre aquesta determinació. Malauradament, a la nostra societat, el sentit del pecat gairebé no existeix. Avui és difícil parlar dels sagraments a persones que no estan formades en la vida cristiana. Els aconsello que primer facin una bona confessió, i després que combreguin a missa cada dia. Després de cada Comunió, aconsello fer l'oració d'alliberament (veure conclusió). Efectivament, després de la comunió, Jesús és amb nosaltres, en nosaltres, així que no hi ha cap motiu per tenir por de Satanàs.

Sr. Emmanuel: Sí, però de vegades la gent es dirigeix directament a Satanàs dient-li: "Vés-te'n! No et vull, ets lleig, deixa'm en pau!". No ho feu mai això. És una trampa. Satanàs és intel·ligent i utilitza aquest diàleg com ho va fer amb Eva durant la primera temptació al jardí de l'Edèn. En la pregària, dirigim-nos a Jesús, al Pare, a l'Esperit Sant. És Déu qui allibera.

Tarcisio: Les persones que parlen amb Satanàs no han rebut l'autoritat per fer-ho. Només l'Església pot donar ordres a Satanàs, l'Església que actua mitjançant el ministeri d'un sacerdot o d'un bisbe. És l'Església qui ho pot fer, no un individu sol. Cada diòcesi hauria de tenir almenys un sacerdot exorcista.

Sr Emmanuel: Quan anem a confessar-nos, esperem una paraula d'autoritat del sacerdot.

Tarcisio: Durant la confessió, el sacerdot és el ministre d'un sagrament. Per descomptat, pot resar oracions d'alliberament. Pot donar consells adequats per ajudar la persona a alliberar-se de l'opressió del maligne, però molts sacerdots tenen una por terrible del diable. Per tant, és fonamental que el sacerdot sigui un home de pregària profunda, sobretot quan es tracta d'enfrontar-se a les tenebres.

Jesús ens va deixar un manament: "Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat". La paraula "com" és terrible. No va dir quant, sino com. Tot cristià ha de començar a viure el manament de Jesucrist. El cristianisme està fet d'amor. Ens presenta el Déu d'Amor. Això és el que sempre ha caracteritzat la gran civilització del cristianisme.

Sr Emmanuel: Sí, és bo recordar-ho! Avui el Reiki genera molta confusió, per això vull concloure amb una aventura que em va passar personalment davant de testimonis. Un dia era a Medjugorje preparant-me per marxar a una missió de tres setmanes als Estats Units i Mèxic. Aquell dia estava esgotada i un pelegrí que era amb nosaltres es va oferir a ajudar-me. La germana que em solia fer massatges a les cames pels meus problemes circulatoris no hi era aquell dia. Aquest pelegrí es va oferir a fer-me ell un massatge. Però després de fer-ho, em va oferir una teràpia de relaxació o alguna cosa així i es va posar darrere meu. Tontament, el vaig deixar fer, sense saber què estava fent exactament. Sense ni tocar-me el cap, va fer gestos a l'aire, arabescs una mica estranys... Després vaig marxar en missió.

La primera nit a Amèrica no vaig poder dormir ni un minut però vaig pensar: deu ser pel viatge. Però la segona nit i la tercera no vaig poder dormir. Era una situació dramàtica per a mi, perquè cada dia havia de parlar davant de molta gent, gravar DVD i programes de televisió sobre els missatges de Medjugorje, així que necessitava més que mai tota la meva presència d'ànim. En veure que no podia dormir gens, vaig dir al Senyor: "Escolta Jesús, si vols que porti aquesta creu a la nit, te l'ofereixo, però et demano una cosa: Si us plau, fes-me normal durant el dia perquè ningú s'adoni que no dormo. »

En la seva bondat, el Senyor em va respondre. Així, després de tres setmanes de tortura, perquè no dormir és insuportable, vaig tornar a Medjugorje, pensant que retrobar el meu llit em permetria tornar a dormir.

Però res de res. Com que el problema durava, vaig anar a veure un sacerdot nord-americà que era a Medjugorje en peregrinació. Sabia que tenia un gran do de pregària i que estava molt unit al Senyor. Em va escoltar i es va recollir profundament. De sobte em diu: "Un enemic ha fet això", citant així la paràbola de la discòrdia de l'Evangeli. En aquell moment em va venir al cap el que havia passat abans de marxar de missió i el *massatge* estrany d'aquell home. Llavors el sacerdot va fer una pregària d'alliberament contra aquesta teràpia, va tallar tots els vincles amb ella i amb aquell home. Va anul·lar les conseqüències possibles gràcies a la seva autoritat rebuda a través del sagrament de l'Ordre, que és, en realitat, l'autoritat de Jesús. No cal dir que la nit següent, i totes les altres, vaig dormir com un nadó.

Aquesta experiència em va obrir els ulls a la realitat que molts viuen avui. Vaig arribar a la conclusió que hem d'estar molt atents i no acceptar cap teràpia, sobretot d'aquest tipus. De fet, el mossèn que em va dir "un enemic ha fet això", va afegir que aquell home m'havia fet teràpia Reiki sense que jo ho sabés. Per a ell i per a mi era evident que el maligne volia impedir-me donar a conèixer els missatges de Maria a Amèrica, volia bloquejar aquella missió.

Ja ho veieu, estimats amics, heu d'estar molt atents. Us dono un consell ben senzill: no us deixeu imposar les mans per un laic desconegut, perquè només les mans dels

sacerdots són mans de Jesús, les altres mans són... arriscades! Quan parlem de guarició, la majoria de la gent hi van pel que se'ls ofereix. El Reiki no és l'únic parany que ofereix la Nova Era. En efecte, aquest corrent ofereix multitud de pseudoteràpies que permetrien trobar el benestar. Encara que al principi semblin atractives, tenen una cosa en comú que m'agradaria subratllar: ignoren completament la creu de Jesús que és l'única font veritable de salvació per a l'home. No és un bon element de discerniment?

“En les Seves ferides hi trobem la curació. (Isaïes 53,5)

Agraeixo a Tarcisio per ser un instrument de Déu per advertir-nos dels perills del Reiki i per alliberar les víctimes d'aquestes pràctiques. Va tornar a la Casa del Pare l'any 2016. Les seves habilitats professionals, el seu testimoni cristià i la seva experiència amb les ànimes ens han enriquit molt. Es va dedicar en cos i ànima a ajudar i alliberar la gent dels lligams del mal. Continua difonent aquesta llum a través de la seva intercessió des del cel i a través dels seus llibres. Depèn de nosaltres utilitzar els mitjans que se'ns donen per evitar el mal i repel·lir-lo.

Tarcisio va escriure una poderosa pregària per inspiració de l'Esperit Sant; sovint la feia servir per alleujar les persones turmentades, víctimes d'aquest parany subtil.

Pare Celestial, ets el meu refugi i la roca de la meua salvació. Tens control de tot el que passa a la meua vida. Sóc el teu servent i porto el teu Nom. Gràcies per haver-me donat el casc de la salvació. La meua identitat en el teu Fill Jesús és segura. Res no em podrà separar mai del teu amor. Et dono gràcies perquè perdones els meus pecats i esborres la meua culpa. Em revesteixo amb la cuirassa de la teua Justícia.

Esperit Sant, escruta'm i treu a la llum qualsevol estratègia de foscor dirigida contra mi. Prenc l'escut de la fe per mantenir-me ferm i fonamentat en la Paraula de Déu. Això m'assegura que «el Fill de Déu s'ha manifestat per desfer les obres del diable» (1 Jn 3,8).

Per això, **Pare Santíssim**, en el nom gloriós del teu únic Fill Jesucrist, per l'autoritat que m'ha conferit el baptisme, renuncio a totes les obres del Maligne, siguin de l'origen que siguin, renuncio a l'ocultisme, a la mediumnitat o a la bruixeria. Per la fe que m'has donat, oh Pare, proclamo destruïdes totes les seves obres en la meua vida.

Jesús, Senyor meu i Salvador meu, vas triomfar sobre el Mal al desert, a la Creu, al Sepulcre i, amb la teua gloriosa resurrecció, el vas vencer per sempre, segellant així la seva fi i el seu destí. En tu, jo també triomfo sobre ell pel poder del teu sant Nom davant el qual "perquè en el nom de Jesús tothom s'agenolli al cel, a la terra i sota la terra" (Fil 2,10). Per la força que em ve de tu, Senyor, resisteixo i m'oposo a tots els intents del Maligne d'oprimir-me, d'afligir-me o d'enganyar-me. Vull lluitar enèrgicament contra els seus esforços per robar-me l'alegria i el fruit de la meua salvació. Amb el poder de la teua Sang més preciosa vessada per mi al Calvari, et prego que allunyis de mi tots els poders de les tenebres que m'ataquen o m'envolten. Ordena ara mateix que em deixin, i que vagin on tu, Senyor, els vulguis enviar, perquè no tornin mai més. Gràcies Senyor Jesús!

oooooooooooooooooooooooooooo

PD: Sobre temes de Ioga, Meditació Transcendental, Zen, reencarnació, curació per radiestèsia o Reiki, Màgia, espirisme, religions orientals, New Age, aneu al web del Pare Joseph- Marie Verlinde: www.final-age.net i el vídeo "De guru a Jesús", <https://m.youtube.com/watch?v=GjZ822YyhZc>